

Saksframlegg

Sakshandsamar:	Rådmannen	Terje Sætre
	Arkivnr.: 14/7845	Klassering:

Uttale til "Forslag til endringer i alkoholoven. Endringer i bestemmelsen om varigheten på kommunale salgs- og skjenkebevillinger m.v."

Rådmannen sitt framlegg til vedtak

Lindås kommune har følgjande uttale til «Forslag til endringer i alkoholoven. Endringer i bestemmelsen om varigheten på kommunale salgs- og skjenkebevillinger m.v.», høringsnotat av 11.februar 2015 frå Helse- og omsorgsdepartementet:

Om varigheita på kommunale sals- og skjenkeløyve:

- Alternativ 1 blir tilrådd

Om behov for endring av fristen for fornying av gitte løyve

- Fristen blir sett til 31.desember året etter kommunevalet

Om kjøp frå grossist ved løyve til ein einskild bestemt anledning

Særlege vilkår for sal av alkoholhaldig drikk engros til løyve for ein einskild bestemt anledning:

- Gjeld einskild bestemt anledning av eit visst omfang, t.d. større festivalar. Kommunane sjølve bestemmer størrelsen av dette omfanget
- Varelageret for sikrast på ein forsvarleg måte.
- Tilbakeleveringsavtale til engrosfirma må dokumenterast

.....

Vedlegg i saka

Høringsnotat av 11.februar 2015. Forslag til endringer i alkoholova. Endringer i bestemmelsen om varigheten på kommunale sals- og skjenkeløyveer m.v. – Helse- og omsorgsdepartementet.

Saksopplysningar:

Politisk handsaming

Saka skal endeleg avgjerast i Kontrollutvalet for alkohol

Kontrollutvalet for alkohol – i møte 27.mars 2015

Kontrollutvalet for alkohol slutta seg til rådmannens framlegg i saka.

Bakgrunn

Helse- og omsorgsdepartementet har i høyringsnotat av 11.februar 2015 framlegg til endringar i alkohollova: endringar i bestemmelsen om varigheita på kommunale sals- og skjenkeløyve. I notatet rår departementet til endringar i bestemmelsene om:

- varigheita på kommunale sals- og skjenkeløyve
- behov for endring av fristen for fornying av gitte løyve
- kjøp frå grossist ved løyve til ein einskild bestemt anledning

Bakgrunnen for at departementet har vurdert bestemmelsene om varigheita på kommunale sals- og skjenkeløyve og engrossalsbestemmelsen og rår til lovendringar, er m.a. at departementet har motteke oppmodingar der uheldige utslag av dagens bestemmelser er lagt fram. Føremålet med endringane er å skape eit enklare og meir effektiv regelverk.

Nærare om departementets framlegg til endringar

1 Varigheita på kommunale sals- og skjenkeløyve

Ifølgje eksisterande rett blir kommunale løyve gitt i tre tilfelle:

1. Sal av alkoholhaldig drikk gruppe 2 og 3, dvs. over 4,7 volumprosent alkohol (Vinmonopolet)
2. Sal av alkoholhaldig drikk gruppe 1, dvs. t.o.m. 4,7 volumprosent alkohol (daglegvarebutikkjer)
3. Skjenking av alkoholhaldig drikk gruppe 1, 2 og 3 (barer, puber, restauranter mv.)

Alkohollova § 1-6 fastset løyveperioden for løyve etter alkohollova. Bestemmelsen lyder:

Kommunal løyve til sal av alkoholhaldig drikk gruppe 2 og 3 kan blir gitt for 4 år av gangen, og med opphør senest 30. juni året etter at nytt kommunestyre tiltrer.

Kommunal løyve til sal av annen alkoholhaldig drikk enn nevnt i første ledd og til skjenking av alkoholhaldig drikk kan blir gitt for perioder inntil 4 år, og med opphør senest 30. juni året etter at nytt kommunestyre tiltrer. Slike løyve kan dessuten blir gitt for en bestemt del av året, og for en einskild bestemt anledning.

Statlige skjenkeløyve blir gitt inntil vidare.

Statlige tilvirkningsløyveer blir gitt inntil vidare, men kan dersom særlige forhold tilsier det blir gitt for en bestemt periode.

Dersom spørsmålet om fornyelse av gitt løyve ikkje er endelig avgjort innan løyveperiodens utløp, er løyvet fortsatt gyldig inntil utgangen av den månad der endelig vedtak om ny løyve er truffet, likevel ikkje utover 3 måneder frå begynnelsen av den nye løyveperioden».

Denne bestemmelsen er i høyringsnotatet kalt for «fireårsregelen».

For fireårsregelens del er det lagt vekt på at kommunen framleis skal ha og bruke det alkoholpolitiske virkemidlet som løyveinstituttet inneber, samstundes som den m.a. ressursmessige belastninga ein fornyingsprosess medfører for kommunen og næringa, reduserast i dei tilfelle grunngevinga for fornyingsinstituttet ikkje slår til.

Etter departementets syn, er det behov for å vurdere om det er tenleg å behalde fireårsregelen i sin noverande form. Det er ønskeleg med ei alternativ ordning som på en betre måte ivaretek dei omsyna som talar mot dagens begrensa løyveperiode. Samstundes må omsyna bak dagens ordning ivaretakast på en god måte. Departementet ser difor i dette høringsnotatet nærare på høve for å gjere justeringar i fireårsbestemmelsen som reduserar byråkratiet og unødvendig ressursbruk, samstundes som omsynet til det lokale sjølvstyret, behovet for å luke ut useriøse aktørar og kommunenes ansvar og høve for ein forsvarleg folkehelsepolitikk ivaretakast på ein god måte.

Det er eit grunnleggjande prinsipp i alkoholpolitikken at kommunen har rett til og ansvar for å føre den alkoholpolitikken den ønsker og ser behov for i sin kommune. Dette er bakgrunnen for at kommunane er myndigheit for sals- og skjenkeløyve i kommunen og har stor skjønnsfridom til å bestemme om løyve skal bli gitt og kva vilkår som i så fall skal settast for løyva. Eit kommunal løyve er ingen rettigheit som må innvilgast dersom objektive vilkår er oppfylt.

Endring i alkohollova § 1-6 inneber at kommunale sals- og skjenkeløyve ikkje må løpe ut etter fire år, men kan vidareførast utan krav om nytt løyve (fornyng). Det leggjast fram forslag til to alternative løysingar, og departementet ber særleg om høyringsinstansanes syn på kva løysing som er mest tenleg. Se vedlagte høringsnotat kapittel 2.

Alternativ 1: Fireårsregelen opprettholdast som hovudregel, men det er ein **unnataks**bestemmelse frå regelen om perioden for kommunale løyvingar (fireårsregelen) i alkohollova § 1-6. Forslaget inneber at kommunen kan beslutte at gjeldande kommunale sals- og skjenkeløyve likevel ikkje skal løpe ut etter 4 år, men gjelde vidare utan fornyng. Det blir tilrådd ein fleksibel regel som gir kommunen høve til, etter ein gjennomgang av alkoholpolitikken i kommunen, å beslutte at ingen eller berre einskilde løyve (basert på objektive kriterier) skal opphøyre og dermed underleggjast ein ny søknadsprosess. Kommunen kan også bestemme at løyve ikkje skal opphøyre, men at berre vilkåra for gjeldande løyve skal endrast (til dømes nye skjenketider i kommunen).

For å sikre at kommunen har et bevisst forhold til sin løyvepraksis, bør ein føresetnad for å kunne gjere unnatak frå fornyingskravet vere at kommunene vurderar alkoholpolitikken, herunder løyvepolitikken, før unnatak besluttes, se vedlegg kapittel 2.5.2.1. Kommunen må ved denne vurderinga bestemme om løyva må fornyast i tråd med dagens system eller om løyva kan vidareførast utan ny søknadsbehandling. Vidare må det bestemast kva retningslinjer som skal leggjast til grunn for vurderinga av løyva i kommunen, jf. kapitlene 2.5.2.3 og 2.5.2.4 i vedlegget. Endringa som blir tilrådd, inneber berre at kommunen, dersom den ikkje finn behov for det, kan unnlata å krevje fornyngar på det tidspunktet eksisterande løyve løper ut. På same måte som det som gjeld ved fornyng, bør det ved unnatak som vidarefører løyve, vere mogeleg å fastsette kortare løyvetid enn fire år. Det kan til dømes bestemast at løyve skal gjelde vidare i to år, men at det må foretakast ei ny vurdering av om fornyng skal skje etter desse to åra. Dette presiserast ved at det i forslag til ny § 1-6 tredje ledd første punktum blir teke inn at kommunen kan bestemme at løyve skal gjelde vidare for en ny periode på *inntil* fire år.

Alternativ 2: Kommunale sals- og skjenkeløyve løper som hovudregel inntil vidare (ikkje tidsbegrensa), men kommunen får **høve** til å bestemme at løyva skal opphøyre og søkast om på nytt etter at nytt kommunestyre tiltrer. Kommunen kan bestemme at alle eller einskilde løyve skal fornyast eller berre endre vilkåra for løyva.

Kommunen kan beslutte at løyve likevel skal fornyast etter nytt kommunevalg. Det visast til forslag til endring av § 1-6 (alternativ 2). Forslaget beskrivast nærare i kapittel 2.5.3, se vedlegg.

Sjølv om dei vurderingane som blir gjort under i kapittel 2.5.2 i vedlegg er knytta til den første løysinga (begrensa løyveperiode med unnatak), vil dei grunnleggjande vurderingane der også gjelde tilsvarande for dette andre løysingsalternativet.

Departementet meiner at dei tre ulike typene kommunal løyve, se oversikt i kapittel 2.1 i vedlegg om gjeldande rett, i utgangspunktet bør behandlast likt. Sjølv om nokre av argumenta kan vere sterkare eller svakare for dei ulike typene løyve, er det prinsipielt same problemstilling og omsyn som gjer seg gjeldande. Departementet rår difor til at forslag til endringar gjerast gjeldande for alle tre løyvetypane (salsløyve til Vinmonopolet, salsløyve til daglegvarebutikkjer og skjenkeløyve).

2 Behov for endring av fristen for fornying av gitte løyve

Det vil ikkje vere tenleg at det søkjast om fornyingar før det er avklart om kommunen vil gi unnatak frå kravet om fornying eller ikkje. Dette inneber at kommunene må gjere vurderinga så raskt at det blir tid til å søkje og behandle søknadane etter at avgjerd om eventuelt unnatak er teke og retningslinene for løyva er fastlagt. I denne samanheng reiser det seg spørsmål om dagens frist for fornying, som er 30. juni året etter kommunevalget, bør forskyvast noko, eller om kommunane burde klare å gjere ei vurdering av alkoholpolitikken og fastsette retningsliner for behandlinga av løyve innanfor denne tidsramma. Fordelen ved å forlengje fristen er at kommunen vil få betre tid til å gjere ei helskapeleg vurdering av alkoholpolitikken også i samanheng med folkehelse. Ulempen er at det vil ta lang tid før alkoholpolitikken til det valde kommunestyret vil bli gjennomført.

Slik departementet ser det, framstår følgjende frister som aktuelle; 30. juni året etter kommunevalget (som i dag), 31. desember året etter kommunevalget eller en dato mellom desse to ytterpunktene.

Det bes om høringsinstansenes synspunkter på om fristen bør endres og i så fall hvilke frist som bør gjelde for fornyelse av løyva.

3 Kjøp frå grossist ved løyve til ein einskild bestemt anledning

Alkoholova § 1-4c annet ledd bestemmer kven som kan kjøpe alkohol frå engrosseljarar.

Bestemmelsen lyder:

Engrossal av alkoholhaldig drikk som ikkje skjer til kjøper i utlandet kan berre skje til den som har løyve til detaljsal, skjenking eller tilvirkning av vedkommende drikk, eller som kan drive engrossal. Engrossal kan likevel ikkje skje til den som berre har løyve til sal eller skjenking for en einskild bestemt anledning eller en ambulerende skjenkeløyve. Seljaren plikter å forvise seg om at kjøperen har nødvendig løyve eller kan drive engrossal.

Dette betyr at arrangørane av en festival eller andre tidsavgrensa arrangement som har fått eit kommunal løyve for ein einskild bestemt anledning, ikkje kan kjøpe alkoholhaldig drikk direkte frå grossist, t.d. frå et bryggeri. Løyvehavar må i desse tilfella kjøpe varene i butikk som har salsløyve eller på Vinmonopolet, hvis produkta inneheld meir enn 4,7 volumprosent alkohol. Dersom løyve blir gitt for en bestemt del av året i staden for som løyve for ein einskild bestemt anledning, kan løyvehavar kjøpe direkte frå grossist.

Både høve for å gi løyve for ein bestemt del av året og for ein einskild bestemt anledning er heimla i alkohollova § 1-6 annet ledd annet punktum. Løyve for ein einskild bestemt anledning blir gitt til arrangement som strekker seg over ein kortare tidsperiode. Det er ikkje noko klar avgrensning av når eit arrangement skal sjåast på som ein einskild bestemt anledning og når det skal vurderast som ei verksemd for bestemt tid på året. I vurderinga vil det ha betydning kor lang tid arrangementet varer. Bestemmelsen har blitt fortolka slik at det ikkje lenger er naturleg å snakke om ein einskild bestemt anledning når arrangementet varar meir enn tre til seks dagar.

Alkohollovas utgangspunkt er det krevst løyve for sal og skjenking av alkoholhaldig drikk, jf. alkohollova § 1-4a. Sal og skjenking er definert som overdraging av alkoholhaldig drikk *mot vederlag til forbrukar* for drikking henholdsvis utanfor eller på salsstaden, jf. alkohollova § 1-4, dvs. overdraging i næringsverksemd.

I tillegg krevst det skjenkeløyve for å drikke eller servere alkoholhaldig drikk sjølv om det skjer *utan vederlag*, dvs. ikkje i næringsverksemd, når dette skjer på nærare angitte stader som er opprekna i alkohollova § 8-9. Dei stadene som er angitt i bestemmelsen, er typisk stader som normalt er tilgjengeleg for allmennheita, i motsetnad til t.d. private heimar. Bestemmelsen omfattar m.a. lokale der det drivast serveringsverksemd, forsamlingslokale, stader der offentlege tilstelningar skjer (f.eks. festivalar og konsertar) og offentlege plassar (t.d. parkar).

Både arrangement som må ha løyve etter § 1-4a (overdraging mot vederlag) og etter § 8-9 (pga. staden arrangementet blir halde), kan bli gitt løyve for ein einskild bestemt anledning. Dei arrangement som får løyve **ein einskild bestemt anledning** kan følgjeleg vere ganske ulike. Det kan vere alt frå ein festival med mange tusen menneske, til små selskap der ein bestemt krets av personar deltek, t.d. ein vennefest.

Alkohollova § 1-4c annet ledd om kven det kan seljast engros til, må forståast slik at det berre kan seljast engros til verksemd som har løyve til sal og skjenking som definert i § 1-4 (overdraging til forbrukar mot vederlag) og ikkje til dei som har skjenkeløyve som krevst som følgje av § 8-9.

Grunnen til dette er at alkohollova skil mellom sal til forbrukar og sal for bruk i næringsverksemd, jf. alkohollova § 1-4.

Når produkta som seljast, er meint for kjøpars eigen bruk og ikkje for vidare overdraging i næringsverksemd, blir salet sett på som å skje direkte til forbrukar, og sal må skje frå verksemd med salsløyve. Ein forbrukar er etter alkohollova ein kvar som ikkje på grunnlag av løyve eller registrering etter alkohollova, har som næring å selje alkoholhaldig drikk. Det vil seie at innkjøp av alkohol til bruk ved private fester som bryllup, til firmafester og representasjon, som gåve til kunder o.l. reknast som sal til forbrukar, sjølv om slik bruk av alkoholhaldig drikk skulle krevje løyve etter alkohollova § 8-9.

Lovens system for løyve inneber dermed også at den alkoholhaldige drikken som seljast engros, må vere kjøpt inn for vidare omsetning frå verksemd som har løyve til å omsette denne alkoholhaldige drikken eller er registrert som engrosseljar. Ein grossist kan difor ikkje selje alkoholhaldig drikk direkte til forbrukar eller til næringsdrivande som ikkje har løyve til å selje alkoholen vidare, med mindre grossisten sjølv har sals- eller skjenkeløyve. Se Ot.prp. nr. 51 (1994–1995) kapittel 17 (merknad til tidligere § 3A-2).

Det ligg vidare implisitt i alkohollovas system at det som er kjøpt inn engros på grunnlag av sals- eller skjenkeløyve, **berre** kan nyttast til omsetning som dette løyve gir rett til. Den alkoholhaldige drikken kan ikkje brukast til dømes til privat bruk eller vidaresal til andre næringsdrivende.

Eit skjenkeløyve for einskild bestemt anledning kan blir gitt som alminneleg løyve, eller som løyve til skjenking til deltakarar i slutta selskap, jf. alkohollova § 4-2 annet ledd. Med “slutta selskap” meinast at det allereie, og før skjenkinga begynner, er danna ein slutta krets av personar, som samlast for et bestemt føremål i eit bestemt lokale, til dømes til bryllup, konfirmasjon eller jubileum. Slike løyve blir gitt vanlegvis til selskapslokale. Om det er gitt løyve til slutta selskap eller ikkje, har ingen sjølvstendig betydning for om det kan seljast engros til løyvehavar.

Departementet har blitt gjort merksam på nokre tilfelle der større festivaler og andre liknande arrangement som strekker seg over en kortare tidsperiode ikkje har kunne kjøpe inn alkoholhaldig drikk engros fordi de har fått løyve for einskild anledning. Dette gjeld arrangement som må ha eige løyve fordi de ikkje avhaldast på stader som i utgangspunktet har sals- eller skjenkeløyve.

Om arrangement som går over nokre få dager, skal blir gitt løyve for einskild bestemt anledning eller løyve for spesiell tid på året, er ikkje klart angitt i regelverket, sjå beskriving av gjeldende rett over. Praksis varierar venteleg litt frå kommune til kommune. Kva type løyve som blir gitt til slike arrangement, **avgjer imidlertid** om det kan kjøpast inn alkoholhaldig drikk engros til arrangementet eller ikkje. Når det gjelder arrangement av kortare varighet, vil det uansett berre blir gitt løyve for einskild anledning og ikkje for ein spesiell tid på året. Til disse arrangementa vil det difor etter dagens regelverk ikkje i noko tilfelle kjøpast inn alkoholhaldig drikk engros for sal eller skjenking.

Departementet kan ikkje sjå at det er nokre vesentlige forskjeller på eit arrangement som varer en dag og et arrangement som varer en uke så lenge så lenge begge er et arrangement der den alkoholhaldige drikken seljast vidare til forbruker i kraft av skjenke- eller salsløyve. Varene må for å kunne kjøpast inn engros, uansett vere kjøpt inn for vidare omsetning i næringsøyemed og **ikkje til eige forbruk.**

Når det gjeld **overskott av varer** som ikkje blir omsatt innanfor løyvesperioden, ser ikkje departementet at det er noko forskjell på løyve til einskild bestemt anledning og løyve for spesiell tid på året eller alminneleg løyve. I alle tilfelle vil det vere høve for at det blir kjøpt inn varer engros som løyvehavar ikkje får omsatt i løyvesperioden. Løyvehaver kan uansett ikkje benytte varer som blir til overs når løyvet ikkje lenger gjeld, til eige bruk. Det som er kjøpt inn i kraft av løyvet må brukast i løyveverksemda. Det mest praktiske for alle tilfelle er venteleg at dei varene som blir til overs, leverast tilbake til engrosseljar gjennom ein returavtale.

Departementet stiller difor spørsmål ved i kva grad grunngjevinga for dagens bestemmelse faktisk slår til ved sal til løyvehavarar som har sals- og skjenkeløyve som krevst etter § 1-4a (sal til forbruker mot vederlag) til en einskild bestemt anledning. I motsetning til søknad om ambulerende skjenkeløyve, skal søknad om løyve for en einskild bestemt anledning underleggjast ei ordinær søknadsbehandling. Kommunen må m.a. innhente uttale både frå sosialtenesta og politiet. **Det einaste som er enklare for løyve for einskild bestemt anledning enn for alminneleg løyve/løyve for bestemt del av året, er at det ikkje krevst at styrer og stedfortreder har kunnskapsprøve i alkohol.**

Vidare må det ved løyve for einskild bestemt anledning også betalast eit løyvegebyr for den omsatte alkoholhaldige drikken, og løyveshaver må sende inn omsetningsoppgåve. Minimumsgebyret er i dag 4100 kroner for skjenkeløyve. Departementet **trur ikkje at det er nokre stor fare** for at nokon vil gjennomføre arrangement som er løyvespliktige etter § 1-4a **berre for å kjøpe alkoholhaldige drikkevarer til engrospris og for så å bruke overskottet av drikkevarer til personleg bruk seinere.**

Departementet mener difor at arrangørar med løyve for einskild bestemt anledning der alkoholhaldig drikk kjøpast inn for å selje vidare til forbruker, bør kjøpast inn engros. Departementet foreslår på denne bakgrunn ei endring i alkohollova § 1-4c som inneber at det kan seljast alkoholhaldig drikk engros til løyveshavarar som har løyve for ein einskild bestemt anledning.

Sjølv om departementet, som det går fram av vurderinga over, går ut frå at forslaget ikkje vil ha store konsekvenser, **ber departementet om høringsinstansanes synspunkt på om den foreslåtte endringan likevel kan gi uheldige utslag som bør forebyggjast.** Vi ber i så fall om høringsinstansenes innspill på om det bør settes særlege vilkår for å selje alkoholhaldig drikk engros til løyve for en einskild bestemt anledning, til dømes vilkår om dokumentasjon på tilbakeleveringsavtale og forsvarlig sikring av varelager.

Når det gjeld arrangement der **alkohol serverast uten vederlag**, men som må ha skjenkeløyve etter alkohollova § 8-9, til dømes bryllup, vennefester og firmafester, vil det som det framgår av gjeldende rett foran, **ikkje seljast alkoholhaldig drikk engros** til slike løyveshavere. I § 8-9-tilfella ligg forbrukarsal føre og ikkje sal til løyveshaver som skal omsette varene i henhold til løyvet. Varene kan da berre seljast frå verksemd med salsløyve og ikkje engros.

Departementet vil opne opp for at det ved festivaler og liknande arrangement der arrangøren har skjenkeløyve for en einskild bestemt anledning, skal kunne kjøpast inn alkoholhaldig drikk engros, og foreslår difor at forbudet mot engrossal av alkoholhaldig drikk også opphevast når det gjeld sal til løyveshavar med salsløyve for einskild bestemt anledning. I praksis vil slike salsløyve berre gjelde sal av alkoholhaldig drikk t.o.m. 4,7 volumprosent alkohol, da Vinmonopolet ikkje blir gitt løyve for en einskild bestemt anledning.

Sjå vedlagte høyringsnotat for meir utførleg informasjon.

Vurdering

Grunnlaget for vurderingane er det som departementet ber om høyringsinstansanes syn på:

- varigheita på kommunale sals- og skjenkeløyve
- behov for endring av fristen for fornying av gitte løyve
- kjøp frå grossist ved løyve til ein einskild bestemt anledning

Om varigheita på kommunale sals- og skjenkeløyve

Ifølgje departementet er det tungtveiande grunner både for og mot ordninga med at kommunale sals- og skjenkeløyve ikkje kan bli gitt for lenger tid enn fire år.

Alternativ 1: Følgende argumenter talar mot å oppheve tidsbegrensningen:

- Fornyingsprosessen gir kommunen høve til ei total revurdering av alkoholpolitikken i kommunen kvart fjerde år.
- Fornyng opner ikkje berre for å endre tall løyve, men også for å sette nye vilkår for løyva som til dømes opningstider og om det skal tillatast å skjenke brennevin
- Begrensninga har ein preventiv effekt mot regelbrot fordi løyveshavar veit at løyvet vil bli gjenstand for ny vurdering.
- Dersom løyva skal blir gitt på ubegrensa tid, vil etablering i marknaden bli vanskeligare ved tak på tal løyve, og konkurransen kan bli redusert.

Alternativ 2 Følgjande argument talar for å oppheve tidsbegrensninga:

- Tidsbegrensninga løyve vil gi betre forutberegnelgheit for næringa og tryggheit for arbeidstakarenes arbeidsplassar.
- Fornyingsprosessen er tidkrevjande og betyr et betydeleg meirarbeid for kommunane.
- Oppheving av tidsbegrensninga vil innebere økonomiske og administrative besparingar både for kommunane og dei næringsdrivande.
- Dei frigjorte ressursane vil kommunane kunne bruke til andre oppgåver som betra kontroll.
- Kommunane gjer uansett ikkje noko fullstendig ny vurdering av alle gitte løyve, men konsentrerar seg om dei det er knytt problem til.
- Fornyingsbehandlinga førar i realiteten sjeldan til at løyve nektast fornya.

Det som skil desse to forslaga, er at det første alternativet gir et noko klarare signal om kommunes rett og plikt til å føre en bevisst løyvepolitikk. Å ta inn eit unnatak, framstår vidare som noko enklare lovteknisk og som å passe noko betre inn i alkohollovas oppbygging og system.

Det andre alternativet kan på sin side framstå som noko meirr forutsigbart for næringa, fordi kommunen aktivt må ta beslutning om å fornye løyva.

Etter ei heilskapsvurdering rår rådmannen alternativ 1.

Behov for endring av fristen for fornying av gitte løyve

Av praktiske grunner rår rådmannen til at fristen blir sett til 31. desember året etter kommunevalet.

Om kjøp frå grossist ved løyve til ein einskild bestemt anledning

Rådmannen vurderar det slik at det må setjast særlege vilkår for sal av alkoholhaldig drikk engros til løyve for ein einskild bestemt anledning, som:

- gjeld einskild bestemt anledning av eit visst omfang, t.d. større festivalar. Kommunane sjølve bestemmer størrelsen av dette omfanget
- Varelageret for sikrast på ein forsvarleg måte.
- Tilbakeleveringsavtale til engrosfirma må dokumenterast

.....

Ikkje vedlagte saksdokument:

Doknr	Type	Dato	Tittel på saksdokumentet
Doknr	Type	Dato	Tittel på journalpost